

Beslissing van de Raad voor de Journalistiek

over de klacht van

Dalilla Hermans

tegen

Het Laatste Nieuws

Met een brief op 17 januari 2026 dient mevrouw Dalilla Hermans een klacht in tegen Het Laatste Nieuws. De aanleiding is een column van Marnix Peeters van 17 januari 2026 in Het Laatste Nieuws, onder de titel *50.000 euro aan broodjes kroket*.

Redactiemanager Edwin Ceulebroeck van Het Laatste Nieuws antwoordt met een brief op 11 maart 2026, met daarin het gezamenlijke standpunt van hoofdredacteur Dimitri Antonissen en journalist Marnix Peeters. Daarop antwoordt mevrouw Hermans met een laatste repliek op 11 maart 2026. Redactiemanager Edwin Ceulebroeck antwoordt voor Het Laatste Nieuws een laatste keer op 25 maart 2026.

Een rapporteringscommissie van de Raad voor de Journalistiek heeft een hoorzitting gehouden op 20 mei 2026. Mevrouw Dalilla Hermans woonde die bij, voor Het Laatste Nieuws was Edwin Ceulebroeck aanwezig. Via videoverbinding woonden ook de manager van mevrouw Hermans, Maarten Mertens, en journalist Marnix Peeters van Het Laatste Nieuws de hoorzitting bij.

DE FEITEN

De betwiste publicatie is een column van Marnix Peeters, in een reeks die hij elke zaterdag schrijft voor Het Laatste Nieuws. De titel is 50.000 euro aan broodjes kroket en het gaat over de Boon Literatuurprijs die er vijf jaar geleden kwam om Vlaanderen een eigen literaire prijs te geven en sindsdien al drie keer naar een Nederlandse auteur ging. De winnaar van de Boon krijgt 50.000 euro. Ook voor jeugdboeken wordt een Boon uitgedeeld, die auteur krijgt ook 50.000 euro en dit jaar zijn acht van de negen kanshebbers daar ook Nederlanders.

De journalist wijst daarvoor naar Dalilla Hermans, de voorzitter van de jury die de shortlist van de Boon Kinder- en Jeugdprijs kiest. Hij herinnert de lezer eraan dat Hermans vorig jaar ging spreken voor ons land op de wereldtentoonstelling in Japan, met een speech getiteld "Seen and Silenced: being a woman of colour in Belgium". Ze heeft het woord "silenced" volgens de journalist snel verwijderd, omdat mensen opmerkten dat het contradictorisch was dat iemand op een groot podium ging klagen over monddood gemaakt worden.

Hermans zetelde ook in de jury van het VAF, het Vlaams Audiovisueel Fonds, dat beslist over de subsidies voor filmmakers. Volgens de journalist is er in die periode geen film gemaakt die groot succes kende. De laatste was Zillion en dateert van daarvoor. De journalist zegt dat hij "juryverslagen gelezen heeft waarin zij aanstipte dat het maar eens 'uit moest zijn met het toekennen van fondsen aan witte mannen', waardoor al het geld naar duistere, alternatieve filmprojecten stroomde waar duidelijk de massa's niet voor stonden te trappelen."

De journalist zegt nog dat hij het niet op Dalilla Hermans gemunt heeft, maar dat hij vindt dat hij die zaken moet kunnen benoemen.

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

KLAGER

Klaagster is Dalilla Hermans, over wie de column grotendeels gaat. Ze meent dat er feitelijke onjuistheden instaan en dat er zaken aan haar toegeschreven worden die niet bewezen zijn. In het verleden heeft de journalist in kwestie al in een column over haar geschreven. Toen heeft ze geen klacht ingediend omdat het voor haar toen binnen het domein van de opinie viel, hoe scherp of suggestief ook. Ze heeft zelf ook columns geschreven en heeft daar geen probleem mee. Bij de betwiste column is dat anders.

In zijn column schrijft Marnix Peeters dat klaagster in de jury van het VAF zat waar ze mee beslist zou hebben over subsidietoekenningen. Klaagster zat niet in de jury, maar zetelde tot eind 2022 in pitchcomités van het VAF. Zo'n comité bestaat uit vijf leden en beslist volgens klaagster niet wie wel of niet subsidies krijgt. Een maker komt een idee voorstellen, waarop het comité beoordeelt of het project naar de volgende ronde mag. De uiteindelijke subsidiebeslissingen worden genomen in andere commissies. Dat is een wezenlijk verschil, geen nuance zoals Het Laatste Nieuws volgens haar doet uitschijnen.

De journalist citeert een uitspraak uit een verslag die hij aan klaagster toeschrijft, maar de verslagen zijn geanonimiseerd. Het is dus onmogelijk voor een buitenstaander om zo'n uitspraak toe te schrijven aan individuele juryleden. Dat schreef ook directeur Karla Puttemans van het VAF in het recht van antwoord dat Het Laatste Nieuws een week na de column publiceerde. Zij zei ook dat het verband dat de journalist legt tussen klaagster en de uitgebrachte Vlaamse films in die periode, nergens op slaat.

Klaagster zegt bovendien stellig dat ze die uitspraak nooit gedaan heeft en dat ze zelf niet zeker weet wie die dan wel gedaan heeft. Tijdens de pitchcomités mengde ze zich vaak bewust niet in dat soort discussies, omdat ze weet dat dat soort uitspraken een loopje nemen als die uit haar mond komen. Ze vertelt ook dat pitchcomités veeleer over de inhoud gingen, waarbij vooral vragen gesteld werden over het scenario, het verhaal, eventuele voorstellen tot verbetering, en dat ze zich weinig ideologische discussies kan herinneren waarin dergelijke uitspraak gedaan zou worden.

In de column staat dat klaagster de titel van haar lezing aangepast heeft, maar ook dat is niet juist. Ze wijst erop dat ze dezelfde lezing met dezelfde titel nadien in Antwerpen overgedaan heeft, in het Nederlands. Het is fout en misleidend om te stellen dat ze de titel aangepast heeft na kritiek daarop.

Klaagster zegt dat ze op geen enkel moment gecontacteerd is om zaken te verifiëren, ook al gaat de column over haar persoonlijk en worden er ernstige beschuldigingen over haar geuit. Ze vindt dat ze geen loyale kans op wederhoor gekregen heeft.

Doordat er in de column een combinatie gemaakt is van onjuiste feiten en suggestieve framing, wordt er rond klaagster wantrouwen gecreëerd. Dat leidt tot reputatieschade, waarvan ze tot de dag van vandaag gevolgen voelt in haar professionele leven. Ze heeft opdrachten en vertrouwen zien verschuiven. Organisaties laten weten dat ze haar liever niet uitnodigen, omdat ze vrezen voor polemiek.

HET LAATSTE NIEUWS

Het Laatste Nieuws publiceert de column van Marnix Peeters elke zaterdag. Zijn columns bevatten telkens een scherpe mening, maar ook veel ironie. Bij de column staat ook elke week vermeld: “Marnix Peeters [...] kijkt elke zaterdag haarscherp naar de dingen — vaak vriendelijk, stekelig als het moet, maar nooit vrijblijvend”.

Het Laatste Nieuws meent dat klaagster wel degelijk een directe invloed had op het toekennen van subsidies bij het VAF. Ze zegt zelf dat het pitchcomité beslist of een project al dan niet door mag naar de volgende ronde. Een project dat afgekeurd wordt door het comité, krijgt dus in de meeste gevallen geen subsidie. Het pitchcomité is als een poortwachter die een selectie maakt welke projecten kans maken op subsidies, en heeft dus wel een bepalende rol. Het Laatste Nieuws meent dat dat een nuanceverschil is, geen feitelijke fout.

Iemand die al jaren actief is in de Vlaamse filmwereld, geeft op vraag van Marnix Peeters in een brief meer uitleg aan de Raad voor de Journalistiek over het proces van een subsidieaanvraag bij het VAF, maar wil anoniem blijven. De raadsleden kennen zijn identiteit wel. Hij zegt dat er zoveel aanvragen bij het VAF ingediend worden dat een indiener 4 op 5 of 5 op 5 stemmen in het pitchcomité moet krijgen om naar de tweede ronde te gaan. De stem van klaagster is dus doorslaggevend, net zoals die van de andere leden.

De verslagen mogen dan wel geanonimiseerd zijn, dat betekent volgens Marnix Peeters niet dat uitspraken niet toe te schrijven zijn aan individuele juryleden. Dat bevestigt ook diezelfde anonieme getuige. Er zijn niet veel juryleden en ze hebben specifiek taalgebruik en bekommernissen. De Vlaamse filmwereld is ook relatief klein, zodat informatie achter de schermen vaak onderling gedeeld en besproken wordt waardoor het dus niet beperkt blijft tot het verslag. Marnix Peeters zegt dat hij uit goedgeplaatste bron, van iemand die erbij was, een uitgebreid, letterlijk citaat uit een verslag heeft gekregen, waarvan hem door verschillende mensen bevestigd is dat het citaat door klaagster is uitgesproken. Peeters heeft naar eigen zeggen de essentie van het citaat ingekort in zijn column weergegeven.

De journalist noemt klaagster een activiste en vindt dat activisten hun plaats moeten hebben, maar als ze dat activisme doortrekken in publieke functies waar ze gemeenschapsgeld uitdelen aan kunstenaars en dat effect heeft op het beleid van die publieke instellingen, dan mag daar kritisch naar gekeken worden. Dan mag de journalist daar kritische bedenkingen bij formuleren, gebaseerd op bijvoorbeeld de cijfers dat geen enkele Vlaamse film recent nog gescoord heeft bij het grote publiek.

Klaagster zegt ook dat ze “silenced” niet uit de titel van haar lezing geschrapt heeft, maar Het Laatste Nieuws verwijst naar haar eigen videoreactie die ze op de vorige column van Marnix Peeters over de lezing in Japan verspreidde. Daarin was er geen sprake meer van “silenced”, wat ook een andere Het Laatste Nieuws-journalist Timmie Van Diepen was opgevallen en hij heeft daarover ook geschreven. Het was dus niet fout van Marnix Peeters om dat in zijn column ook te vermelden.

Wederhoor was volgens Het Laatste Nieuws niet nodig, omdat er geen ernstige beschuldigingen geuit worden die daartoe nopen. De passage over Japan bevat geen nieuwe informatie noch beschuldigingen. In de passage over het VAF geeft Peeters zijn

mening over de rol van klaagster binnen het fonds. Dat is geen beschuldiging, maar de hoogstpersoonlijke mening van Marnix Peeters. Door de vorm, inhoud en stijl van de column weet de lezer ook heel goed dat het om de mening van Peeters gaat. Zijn standpunten zijn soms controversieel en je kan het er grondig mee oneens zijn, maar dat kan alleen maar het maatschappelijk debat ten goede komen. Bovendien is wederhoor bij een column ongebruikelijk, meent Het Laatste Nieuws.

Voorts wijst Het Laatste Nieuws er ook op dat klaagster een belangrijke en bepalende rol heeft in het Vlaamse cultuurbeleid. Zij maakt keuzes die impact hebben. Marnix Peeters zegt dat hij daar iets van mag vinden en dat hij binnen zijn column de ruimte heeft om die mening te uiten. Het moet mogelijk blijven om kritische bedenkingen te maken bij bepaalde zaken, zoals het feit dat er maar één Vlaming genomineerd is voor de Boon Kinder- en Jeugdliteratuurprijs.

BESLISSING

De betwiste publicatie is een column van Marnix Peeters, die elke zaterdag in dezelfde vorm gepubliceerd wordt in Het Laatste Nieuws met de vermelding dat de journalist “haarscherp naar de dingen kijkt – vaak vriendelijk, stekelig als het moet, maar nooit vrijblijvend”.

De journalist schrijft de betwiste column naar aanleiding van de bekendmaking van de shortlist van de Boon Kinder- en Jeugdliteratuurprijs. Hij heeft kritiek omdat er bij de Vlaamse Boonprijs, betaald met Vlaams geld, maar 1 van de 9 genomineerden in de kinder- en jeugdcategory een Vlaming is, en trekt een parallel met het VAF, waar volgens de journalist alleen nog obscure films worden gesubsidieerd, ten koste van de Vlaamse populaire film. Het staat een journalist vrij om kritiek te uiten op het cultuurbeleid en op de volgens hem bepalende rol die Dalilla Hermans in de jury of het pitchcomité speelt. Zoals artikel 5 van de Code bepaalt, heeft de journalist in een column een grotere mate van vrijheid om zijn mening te geven en om conclusies te trekken uit de feiten dan in feitelijke berichtgeving. Dat hij provocerend, eenzijdig en met overdrijving schrijft, behoort tot de gebruikelijke stijlmiddelen van opiniebijdragen en columns. Dat neemt niet weg dat een journalist ook in een opiniestuk of column gehouden is aan de Code.

De Raad stelt geen ernstige beschuldigingen vast die de eer en goede naam betreffen, die nopen tot wederhoor, zoals bepaald in artikel 20 van de Code.

Gezien de grotere vrijheid van de journalist in een column, is het niet fout om te concluderen dat klaagster wel degelijk veel invloed had op welke films uiteindelijk subsidies kregen. Filmvoorstellen moeten zo goed als het voltallige pitchcomité, en dus alle leden, overtuigen om door te gaan naar een volgende ronde. Degene die niet door mogen, krijgen geen subsidies. Het is dan ook niet fout om een lid van een pitchcomité voor te stellen als een jurylid, aangezien de leden van de pitchcomités wel degelijk invloed hebben op de eindbeslissing.

In de video over de lezing in Japan die klaagster zelf gedeeld heeft op sociale media, spreekt ze het woord “silenced” van de oorspronkelijke titel niet meer uit. Daarover is eerder al geschreven en de journalist heeft het hernomen.

De Raad kan op bovenstaande punten geen inbreuk op het principe van waarheidsgetrouwe berichtgeving vaststellen.

De journalist zegt dat hij een verslag heeft kunnen inkijken met een uitgebreid citaat, waarvan meerdere bronnen aangeven dat de uitspraak van klaagster kwam. Onder hen ook één directe bron die bij de vergadering was. De journalist zegt dat hij in zijn column de uitspraken van klaagster geparafraseerd heeft, en dat de passage tussen aanhalingstekens op die manier aan klaagster toe te schrijven is. Klaagster zegt dat ze zich nooit in die zin heeft uitgesproken. De Raad kan niet uitmaken wie hier gelijk heeft en kan dus op dit punt geen uitspraak doen over waarheidsgetrouwheid.

Om die redenen is de Raad voor de Journalistiek van oordeel:

De klacht is ongegrond.

Brussel, 4 juni 2026